

ભાગ – ૧

અખંડ કોળી સમાજ – ભારત

૧. કોળી સમાજની સંક્ષિપ્ત પૌરાણી કથા

૧. કોળી સમાજની સંક્ષિપ્ત પૌરાણી કથા

રાધુનંદનના મસ્તીક વિજ્ઞાનના શાન મુજબ,આજથી (વિક્રમ સવંત ૨૦૬૮ , અને ઈ.સ. ૨૦૧૨ થી) ચાર અબજ અને બત્તીસ કરોડ વર્ષ પહેલા સમગ્ર બ્રહ્મમંડના એક ગ્રહ ,

એવા 'પૃથ્વી ગ્રહ' નું નિર્માણ થયું હતું. યુગો યુગો પછી (વિક્રમ સવંત ૨૦૬૮ , અને ઈ.સ. ૨૦૧૨ થી) – ૧૯,૫૫,૮૮,૧૧૩ વર્ષ પહેલા પૃથ્વી ગ્રહ પર જીવસૂષ્ટીની ઉત્પત્તિ થઈ હતી.જેમાં પહેલો જીવ 'અમીબા' ,અને 'સેવાળ'ના નામથી ઓળખાતી વનસ્પતિ ઉત્પન્ન થઈ હતી.ત્યાર બાદ બીજો જીવ 'જેલફીસ' ,એટલે કે હાડકા વગરની 'માછલી' ઓ ઉત્પન્ન થઈ હતી.કાળજીમે પૃથ્વીગ્રહ પર એક બીજા પર આધારીત અન્ય જીવસૂષ્ટી ઉત્પન્ન થયાની કથાઓ પ્રચલીત છે.માનવજીવની ઉત્પત્તીની કથા જોઈએ તો, આજથી (વિક્રમ સવંત ૨૦૬૮ , અને ઈ.સ.૨૦૧૨ થી) ૩૮,૮૩,૧૧૪ વર્ષ પહેલા પૃથ્વીગ્રહ પર પ્રથમ માનવજીવ ઉત્પન્ન થયાની શક્યતાઓ છે.સમગ્ર બ્રહ્માંડમાં પ્રથમ માનવજીવ ઉત્પન્ન કરનાર 'પરમપિતા બ્રહ્મમાજી' છે,એવું આધ્યાત્મીક જ્ઞાનનું વિજ્ઞાન કહે છે.આધ્યાત્મીક વિજ્ઞાનના જ્ઞાન મુજબ પરમપિતા બ્રહ્મમાજીની દરેક પેઢીમાં એક અથવા એકથી વધારે પુત્રો થઈ ગયા.અને તેમનો વંશ પણ ચાલ્યો હતો.પરંતુ દરેક પુત્રો ની વંશાવલી લખવી એ ખુબ જ જરૂરિયા કાર્ય છે.જેથી દરેક પેઢીના પ્રથમ અથવા પ્રતાપી પુત્રને વંશજ ગણી, તેનાથી જ વંશાવલી આગળ વધારવામાં આવે છે.

પરમપિતા બ્રહ્મમાજીએ પૃથ્વીગ્રહ પર સૌ પ્રથમ પાંચ માનસપુત્રો ઉત્પન્ન કર્યા હતા. આ પાંચ માનસપુત્રો માં એક પુત્રનું નામ 'મરીચી' હતું.મરીચીના બે પુત્રો હતા.જેમાં એક પુત્રનું નામ 'અત્રિ' હતું.અને બીજા પુત્રનું નામ 'કશ્યપ' હતું.અત્રિના પુત્રનું નામ ચંદ્ર હતું.અને આ ચંદ્ર થકી ' ચંદ્રવંશ ' ચાલ્યો હતો.કશ્યપના પુત્રનું નામ સુર્ય હતું.અને આ સુર્ય થકી 'સુર્યવંશ' ચાલ્યો હતો.એટલે કે સમગ્ર પૃથ્વી પર માત્ર અને માત્ર ચંદ્રવંશ અને સુર્યવંશની પ્રજા જ અસ્તિત્વ ધરાવતી હતી.અન્ય કોઈ પણ પ્રકારની જ્ઞાતી કે પેટા જ્ઞાતીનું અસ્તિત્વ જ નહોતું.આ સમયે પૃથ્વી પર 'સત્યુગ' ચાલતો હતો.આ સત્યુગના માણસોનું આયુષ્ય હજારો વર્ષોનું હતું.જાણે કે 'મૃત્યુ' હતું જ નહીં.આ સમયના બધા જ માણસો 'દેવ' એટલે કે 'ભગવાન' કહેવાતા હતા.આ સમયના જે લોકો દૈવીશક્તીનો વિરોધ કરતા હતા, તેમને 'દાનવ' એટલે કે 'રાક્ષશ' કહેવામાં આવતા હતા.

રાધુનંદન – ૧

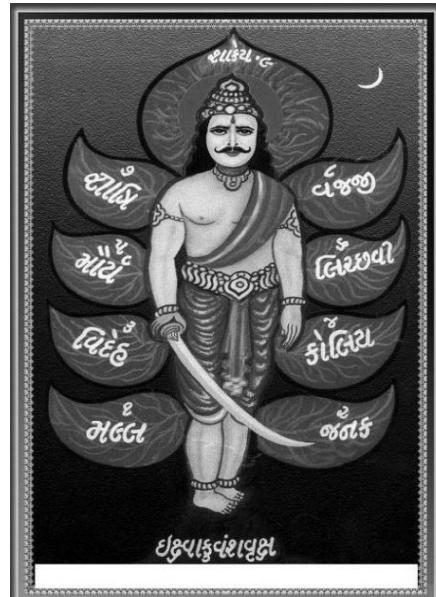
સત્યુગના આ સમયે પરમપિતા બ્રહ્મમાજીના મુખમાંથી 'ગીતા' નામના મહાન 'ગ્રંથ' નો ઉદ્ભવ થયો હતો.

હવે આપણે મુળ ગાથા, એટલે કે 'સુર્યવંશી'ની પૌરાણી કથા(પેઢી) આગળ વધારીએ તો, પરમપિતા બ્રહ્મમાજીના પુત્ર મરીચી હતા. મરીચીના પુત્ર કશ્યપ હતા. કશ્યપના પુત્ર વિવસ્વાન હતા. આ વિવસ્વાનને 'સુર્ય' કહેવામાં આવે છે. અને આ સુર્ય થકી 'સુર્યવંશ' ચાચ્યો હતો. આ સુર્યના પુત્ર 'મનુ' હતા. મનુને તેની પત્ની શતરૂપા દ્રારા દશ પુત્રો થયા હતા. આ દશ પુત્રોમાં 'ઈક્ષવાકુ' વધુ પ્રસિદ્ધ થયા હતા.

મહારાજા ઈક્ષવાકુ સમગ્ર પૃથ્વીના અધીપતી હતા. આ સમયે પૃથ્વી પર

સત્યુગના સત્તર લાખ અને અઠયાવીસ

હજાર વર્ષો પુરા થયા હતા. અને 'ત્રેતાયુગ'
શરૂ થયો હતો. ત્રેતાયુગની શરૂઆતમાં
એટલે કે મહારાજા ઈક્ષવાકુના સમયમાં
કોઈ પણ પ્રકારની શાતી કે પેટા શાતીનું
અસ્તિત્વ નહોતુ. પરંતુ પૃથ્વી પર માનવ
વસવાટમાં વધારો તથા વહીવટી સરળતા
ખાતર મહારાજા ઈક્ષવાકુએ સમગ્ર પૃથ્વીને
નવ ભાગમાં વિભાજીત કરી હતી. વેદો અને
પુરાણોની રચના થયા બાદ મહારાજા
ઈક્ષવાકુ દ્રારા નવ ભાગમાં વિભાજીત થયેલ
પૃથ્વીનો 'નવખંડ ધરતી' તરીકે ઉલ્લેખ
કરવામાં આવ્યો હતો. આ નવખંડ ધરતી પરના દરેક ખંડના વહીવટ માટે મહારાજા
ઈક્ષવાકુએ તેમના વારસદારોની નિમણુક કરી હતી. અને આ વારસદારોને 'રાજા' ની

ઉપાધી આપી હતી. એટલે કે 'દેવ યુગ' એવો 'સત્યુગ' પુરો થયો હતો. અને 'રાજા યુગ'
એવો 'ત્રેતાયુગ' ચાલી રહ્યો હતો. નવખંડ ઘરતી પર 'રાજા' તરીકે મહિલા, જનક, વિદેહ,
કોલીય, મૌર્ય, લિચ્છવી, શાત્રી, વજજી અને શાક્ય, એમ નવ ઈક્ષવાકુ 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિય'
વંશજોનું વિવિધ ખંડમાં શાસન(રાજ્ય) ચાલતું હતું. હિન્દુસ્તાનની આજુ બાજુના ખંડ
હિન્દુસ્તાન ખંડમાં અન્ય રાજાઓની સાથે સાથે ઈક્ષવાકુના 'કોલીય' વંશના રાજાઓ પણ

રાધુનંદન – ૨

રાજ કરતા હતા. કોળી સમાજની પૌરાણી કથા મુજબ 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિય કોળી સમાજ'
ના વંશજોની વંશાવલી(પેઢીનામા)માં મહારાજા ઈક્ષવાકુને પ્રથમ વંશજ (પ્રથમ પેઢી)
માનવામાં આવે છે. એટલે કે આજનો સમસ્ત કોળી સમાજ, મહારાજા ઈક્ષવાકુના
'કોલીય વંશ' ના 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિયો' છે.

મહારાજા ઈક્ષવાકુથી શરૂ થયેલ 'કોલીય વંશ' ની ગાથા આગળ જોઈએ.....
સુર્યવંશી ક્ષત્રિય કોળી સમાજના પ્રથમ વંશજ મહારાજા ઈક્ષવાકુને પરમપિતા બ્રહ્મમાજીએ
'ગીતા'નું જ્ઞાન આપ્યું હતું. જ્ઞાની, દાની અને પરાક્રમી એવા, સમસ્ત કોળી સમાજના
'વડવા' મહારાજા ઈક્ષવાકુના સુર્યવંશી ક્ષત્રિય કોલીય વંશની સત્તરમી પેઢીમાં 'યુવનાશવ'
નામના પ્રતાપી રાજાનો જન્મ થયો હતો. જેમને સમગ્ર હિન્દુસ્તાન ખંડમાં સુવ્યવસ્થિત
શાસન કર્યું હતું. યુવનાશવ રાજાએ 'મોહેજો—દડો—સંસ્કૃતિ' ની શરૂઆત પણ કરી હતી.
આજ સમયે ઈક્ષવાકુના અન્ય 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિય' વંશના વારસદારો તથા 'ચંદ્રવંશ'ના અન્ય
વારસદારો લાલસમુદ્ર, કાળોસમુદ્ર અને કેસ્થિયન મહાસાગર જેવા બીજા ખંડમાં રાજ
કરતા હતા. ત્યાંની કુદરતી આફ્તોથી પરેશાન થઈને, આ લોકો 'આર્ય પ્રજા'ના નામે
હિન્દુસ્તાનખંડમાં સ્થળાંતર કરવા લાગ્યા હતા.

ઈક્ષવાકુ વંશના અન્ય 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિય આર્યો' પોતાના કુંટંબ કબીલા સાથે હિન્દુસ્તાન
ખંડમાં રહેવા આવ્યા હતા. હિન્દુસ્તાનખંડના જે રાજાઓએ આર્યોનો વિરોધ કર્યો તેઓને
આર્યોએ હરાવીને દક્ષિણ ભાગમાં ધકેલી દિધા હતા. હિન્દુસ્તાનખંડના મુળ રહેવાશી

એવા કોલિય વંશના રાજા 'યુવનાશવ' આર્યો સાથે મિત્રતા કરી રાજ કરતા હતા.

કોલિય વંશના 'યુવનાશવ રાજા' ની સંક્ષિપ્ત પૌરાણિક કથા જોઈએ તો, યુવનાશવ રાજાને સો રાણીઓ હોવા છતાં કોઈ સંતાન ન હતુ. વંશજ(સંતાન)પ્રાપ્તિ માટે યુવનાશવરાજાએ ભાર્ગવઋષિ દ્રારા યજ્ઞ કરાવ્યો હતો. યજ્ઞની પ્રસાદી રૂપે મંત્રેલા પાણીથી ભરેલો ઘડો રાત્રીના સમયે રાજાના શયનખંડમાં મુક્કાવ્યો હતો અને આ મંત્રેલપાણી વહેલી સવારના પહોરમાં રાણી રૂપમતીને પીવડાવવા ભાર્ગવઋષિએ જણાવ્યુ હતુ. રાત્રીના સમયે રાજા ને તરસ લાગતા તે પાણી પીવા ઉભા થયા અને ઉધમાં મંત્રેલા ઘડાનું પાણી ગયા. જેનાથી સમયાંતરે રાજાનું પેટ થીરીને એક બાળક બહાર આવ્યો. આ દિવસ 'મકરસક્રાંતી' એટલે કે 'ઉત્તરાયણ'નો હતો. દેવરાજ ઈન્દ્રને આ વાતની જાણ થતા તેઓ બાળકને જોવા આવ્યા હતા. અને બાળકની ખાવાપીવાની બાબતે સવાલ કર્યો હતો. જેનું નિરાકરણ લાવવા

રાધુનંદન – ૩

ભાર્ગવઋષિએ બાળકનો અંગુઠો બાળકના મોખમાં મુક્કીને કહ્યુ 'મા દયા સ્તી'(મા ધવડાવે છે). અંગુઠો ચુસીને અને દેવોની કામધેનુ ગાયનુ દુધ પીને ઉછેર કરાયેલા આ બાળકનું નામ 'માન્ધતા' રાખવામાં આવ્યુ હતુ. ઈન્દ્રએ માન્ધતાને દ્રંગ્રયુદ્ધ કલાનું શિક્ષણ અને તુટે નહી તેવું ધનુષ્ય આપ્યુ હતુ. દેવરાજ ઈન્દ્ર દ્રારા મળેલ ઉચ્ચશિક્ષણના માધ્યમથી તથા પોતાની તાકાત અને પરાક્રમથી કોલિય રાજા માન્ધતાએ સમગ્ર પૃથ્વી પરના બધા રાજાઓને પરાજીત કર્યા હતા.

જેથી તેમને 'મહાન કોલિય રાજા' નુ બિરુદ્ધ મળ્યુ હતુ. રાજા માન્ધતાએ સમગ્ર હિન્દુસ્તાન ખંડમાં પથ્થરયુગની મોહેજો-દડો-સંસ્કૃતિનો શિસ્તબંધ વિકાસ અને વિસ્તાર કર્યો હતો. મહાન કોલિય રાજા માન્ધતાના ત્રેતાયુગના આ સમયમાં કોઈ પણ પ્રકારનો સવંત, યુગાષ્ટ, તીથી કે તારીખ અમલમાં નહોતા. માત્ર સુર્યની ગતીને ધ્યાનમાં લઈ સમય અને તહેવારો નક્કી

થતા હતા.સુર્યની ગતી પ્રમાણે સુર્યનો મકર રાશીમાં પ્રવેશ થયો દિવસ 'મકરસક્ષાંતી', 'ઉત્તરાયણ' કે 'ખીર' ના નામથી ઉજવવામાં આવે છે.ખરેખર તો આ દિવસ કોળી સમાજ ના મહાન પુર્વજ રાજા માન્ધતાનો પ્રાગટય દિવસ છે.મકરસક્ષાંતીના પવિત્ર દિવસે જન્મે લા દાનવીર, શુરવીર, પરાક્રમી, ચક્રવર્તી, મહાન કોલીય રાજા માન્ધતા સાથે 'પૃથ્વી' એ 'વસુંધરા'ના નામથી સ્ત્રી રૂપ ધારણ કરી લગ્ન કર્યા હતા.પૃથ્વી માન્ધતાને વરી હતી. એટલે કે મહાન કોલીય રાજા માન્ધતા 'પૃથ્વીપતી' હતા.એવું કહેવાય છે કે દાનવીર રાજા માન્ધતાએ આ પૃથ્વીને 'નવખંડ' ધરતીના રૂપમાં દાનમાં આપી દિધી હતી.

આવા મહાન દાનવીર કોલીય રાજા માન્ધતાની કથા આગળ જોઈએ કોલીય રાજા માન્ધતાના સમયે 'ચંદ્રવંશ'ની સત્યાવીસમી પેઢીના રાજા દુષ્યન્તનું શાસન પણ હિન્દુસ્તાનખંડમાં હતુ.રાજાદુષ્યન્તના ભાઈ સુધુભ્ન પ્રતિષ્ઠાનપુર પર શાસન કરતા હતા.પ્રતિષ્ઠાનપુરને પ્રયાગ, કાશી, બનારસ, વારાણસી જેવા નામથી પણ ઓળખવામાં આવે છે.કોલીય સુર્યવંશીક્ષત્રિય રાજામાન્ધતાએ ચંદ્રવંશના રાજા સુધુભ્નનું પ્રતિષ્ઠાનપુર જીતી લીધું હતુ.ઈક્ષવાકુના અન્ય 'સુર્યવંશી ક્ષત્રિય' વંશની બારમી પેઢીમાં રાજા પ્રમોદ (પ્રધોત) થઈ ગયા.રાજા પ્રધોતની પાંચમી પેઢીમાં રાજા વર્ધન થઈ ગયા.રાજા વર્ધનના પુત્રનું નામ 'શિશુનાગ' હતુ.આ શિશુનાગે 'નાગવંશ' ની સ્થાપના કરી હતી.

રાધુનંદન – ૪

કેસ્પિયન મહાસાગર કે જેને પુરાણમાં

'ક્ષીરસાગર' કહેવામાં આવ્યો છે, ત્યાં શિશુનાગનું રાજ્ય હતુ.આ શિશુનાગને પુરાણમાં 'તક્ષકનાગ' થી ઓળખવા માં આવે છે.નાગવંશની ઉત્પત્તિ વિષે બીજી પણ અનેક પૌરાણિક કથાઓ પ્રચલિત છે.એક કથા મુજબ દક્ષ રાજા ની 'કદ્રુ' નામની એક કન્યાના વિવાહ 'કશ્યપ ઋષી' સાથે થયા હતા.કશ્યપ અને કદ્રુ થકી એક હજાર 'સર્પ' ઉત્પન્ન

થયા હતા.આ પુત્રો થકી ઘણા 'નાગ વંશો' અસ્તિત્વમાં આવ્યા હતા.કશ્યપ ઋષીના આ નાગવંશોમાં અનંત,વાસુકી,તક્ષક,કર્કોટક, પલ્લ, મહાપલ્લ, શંખ અને કલિક જેવા નાગ વંશીઓ ખુબ જાણીતા થયા છે.આર્યો સાથે 'નાગ વંશો'ના રાજાઓ પણ હિન્દુસ્તાનખંડ માં આવ્યા હતા. જેઓ ભગવ, કૌશલ, ગોરખપુર, કાશી(પ્રતિષ્ઠાનપુર) તથા સમગ્ર હિન્દુસ્તાનખંડના નાના—નાના રાજ્યોમાં ફેલાઈ ગયા હતા.

રાજા માન્ધતાએ પ્રતિષ્ઠાનપુર જીતી લીધા બાદ ત્યાંના 'તક્ષક નાગવંશ'ના રાજાની નાગકન્યા સાથે લગ્ન કર્યા હતા.કોલીયરાજા માન્ધતા અને નાગ કન્યાથી ઉત્પન્ન થયેલ વંશજ પ્રતિષ્ઠાનપુર(કાશી)માં 'નાગવંશી કોલીય'ના નામે રાજ કરતા હતા.

એક સમયે અજેય યોદ્ધા માન્ધતાએ લવણાસુર રાક્ષસના રાજ્ય પર ચઢાઈ કરી હતી. માન્ધતાને પરાજ્ય કરી શકાય તેમ નથી, તેવું જાણનાર લવણાસુર રાક્ષસે ચાલાકી કરી પોતાના જાસુસ માન્ધતાના લશ્કરમાં ગોઠવી દીધા. તક મળતા આ જાસુસોએ છળ— કપટથી રાજા માન્ધતાનો વધ કર્યો હતો.માન્ધતા બાદ કોલીય નાગ વંશમાં માન્ધતાના મોટા પુત્ર 'અંબરીષ' રાજા થયા હતા.અંબરીષ બાદ 'કોલીય વંશ'માં કોઈ શક્તિશાળી વંશજ થયો નહીં.આમ કોલીય વંશના નબળા શાસનો લાભ લઈ આર્ય રાજા દુષ્યન્તના પુત્ર 'જડભરત' એ નાગવંશી કોલીય રાજાઓ પર સર્વોપરી સત્તા જમાવી દીધી હતી. આર્ય રાજા 'જડભરત'ના હુમલામાં હારેલ કોલીય રાજા અને પ્રજા ધીરેધીરે ઉત્તરાંખંડથી દક્ષિણ તરફ સ્થળાંતર કરી ગઈ હતી.અમુક કોલીય રાજા અને પ્રજાએ આર્યોની શરણાગતી સ્વીકારી,સંધી કરી હિન્દુસ્તાનના ઘણા ભાગમાં પોતાની સત્તાનું સિંહાસન જાળવી રાખ્યું હતું.

રાધુનંદન – ૫

From -Koli Book 'SamajDarpan'-By Raghunandan(Karmanbhai Raghubhai Chauhan)
To Be Continous